

eglutè 1984
BALANDIS

TURINYS

- 3 VELYKOS, D. Lipčiūtė
- 4 MARGUČIŲ KONKURSAS, N. Butkienė
- 11 PAKLYDĘS ERDVĖLAIVIS IV, L. Stačiokaitė
- 14 ZUIKIS, D. Augienė
- 18 KODĖL KIŠKIAI IR KIAUŠINIAI?
- 23 GALVOSŪKIAI
- 27 VAIKŲ KŪRYBA
- 32 NAUJOS KNYGOS

PIEŠINIAI

Viršelis — P. Jurkaus
Skyrių vinjetės — Zitės Sodelkienės
Kitos iliustracijos:

- E. Muliolienė — 3
- A. Sruoginienė — 4, 6-10
- J. Paukštienė — 14, 16-20
- D. Kizlauskienė — 32

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, 57 Sylvan Ave., Toronto, Ont., Canada M6H 1G4

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, Connecticut 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prehumerata metams — \$7.00, vieno numerio kaina — \$0.75.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Yearly subscription—\$7.00; single copy—\$0.75. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

VELYKOS

Danutė Lipčiūtė

**Velykos! Velykos!
Velykos kalnuose,
Velykos balutėj...
Lašeliai dar dreba,
Iš sapno pabudę, —
Ir kuždas su vėju,
Ir klausia: "Kas bus,
Kad rytas toks šventas,
Toks giedras dangus?!"**

MARGUČIŲ KONKURSAS

Nijolė Butkienė

Prieš Velykas vaikai susirūpino: ką įdomaus būtų galima padaryti šventėms?

— Turiu pasiūlymą, kurį galės įvykdyti visi — dideli ir maži, — vieną dieną iškilmingai pranešė Arūnas.

— Kokį? Kokį? — susidomėjo vaikai.

— Padarykim margučių konkursą — varžybas. Kurio margutis bus didesnis ir gražesnis, tas laimės dovaną.

— Kokią dovaną? — norėjo žinoti Gintas.

— Tai paslaptis, — šyptelėjo Arūnas.

— O kas tą dovaną skirs?

— Pats vyriausias iš mūsų būrio, — pasakė Arūnas.

— Tai tu, Arūnai, — įsikišo Linas.

— Ne, ne, — tuoj sušuko mergaitės. — Mes nesutinkame. Arūnas pats konkurse dalyvaus ir pats laimėtojai dovaną skirs. Aišku, kad jo margutis jam labiausiai patiks!

— Teisėjas turi būti pašalinis asmuo, — rimtai pasakė Živilė.

— Kas yra tas paš. . . paš. . . pašalpinis asmuo — šnabždėjo Gintas Linui.

— Jokių pašalinių asmenų mums nereikia, — tarė Arūnas. — Nebijokit. Visi matysime, kieno margutis bus didesnis ir gražesnis.

— Bet iki konkurso dienos niekam savo margučių negalima rodyti, — pirštu pagrasino Živilė.

Visi sutiko. Nuo tos dienos vaikai ėmė rūpestingai tikrinti kiaušinius šaldytuvuose. Kiekvienas norėjo rasti patį didžiausią.

— Mamyte, kurio paukščio kiaušinis yra didžiausias? — klausė Gintas savo mamos.

— Strauso.

— Ar tu gali man nupirkti strauso kiaušinį?

— Ne, negaliu. Čia strausų nėra, jie Afrikoj gyvena.

— Tai kokį kitą didžiausią kiaušinį gali nupirkti?

— O kam tau reikalingas tas didžiausias kiaušinis?

Gintas ėmė ir išpasakojo mamai visą konkurso paslaptį.

— Gerai, paieškosiu didelio kiaušinio, — tarė Ginto mama. — Bet ar tu mokėsi jį gražiai nudažyti?

— Dažysim abu, mamyte.
— Tada nebus tavo darbas, Gintuli.
— O, aš pats dažysiu, bet tu man tik truputį padėsi.
Gera, mamyte?

Ginto mama krautuvėje rado didelį anties kiaušinį, kurį paskui abu kartu dailiai nudažė.

Mirga ilgai, ilgai dažė savo kiaušinį, bet iš jos dažymo niekas neišėjo. Tada ji paėmė tėvelio dažytą, patį gražiausią margutį ir taupė konkursui.

Arūnas daug laiko negaišino. Nusipirko vidutinio dydžio šokoladinį kiaušinį, kad pačiam nereikėtų dirbti.

Linus namuose rado du didelius nedažytus medinius kiaušinius. Vieną, truputį mažesnę, padovanojo sesutei, jei ji abu kiaušinius nudažys.

Živilė pati išsirinko didžiausią iš mamos nupirktų kiaušinių, pati gražiai išmargino ir pasidėjo konkursui.

Didžiojo šeštadienio popietį vaikai susirinko įprastoje vietoje už Lino ir Daivos namų garažo. Pirmiausia Gintas ištraukė iš kišenės didelį anties kiaušinį ir parodė.

— Oho, koks didelis! — nustebo Živilė. Ji parodė savo margutį, kuris buvo mažesnis, bet labai dailus. Ir Mirgos margutis buvo dailus ir dar gražiai išskutinetas.

Atėjo Lino eilė. Jis iš vaškinio popieriaus išvyniojo medinį kiaušinį ir atkišo visiems pasižiūrėti.

— Ar tavo mama iš Afrikos jį gavo? — išplėstom akutėm stebėjosi Gintas. — Mano mama sakė, kad strausų kiaušiniai didžiausi. O strausų čia nėra...

Daivos margutis buvo labai panašus į Lino, tik mažesnis. Pagaliau Arūnas parodė savo šokoladinį kiaušinį.

— Mano didžiausias! Aš laimėjau! — sušuko Arūnas.

— Tavo netikras! — tuoj šoko visos mergaitės.

— Ne paukščio dėtas! — paaiškinio Živilė.

— Nesvarbu, — pasakė Arūnas. — Svarbiausia, kad būtų valgomas. Kadangi Lino kiaušinis nevalgomas, tai ir netinka. Mano kiaušinį ir valgyti galima ir jis pats didžiausias. Aš laimėjau!

— Ne! — priešinosi Linas. — Jei mano kiaušinis netinka, ir tavo ne. Šokoladinis kiaušinis ne margutis. Čia margučių konkursas.

— Aš laimėjau! Aš laimėjau! — šokinėjo Gintas. — Mano didžiausias, mano didžiausias!

— Anties kiaušinių niekas ant Velykų stalo nededa, Gintai, — pasakė Živilė. — Konkursui tinka tik Velykiniai kiaušiniai.

Ginčai darėsi vis karštesni. Arūnas bandė įrodinėti, kad tik vienas dalykas svarbus — kad kiaušiniai būtų valgomi. Linas kalbėjo, kad gražus nudažymas svarbiau. O Gintas šokinėjo ant vienos kojos ir rėkė: “didžiausias! didžiausias!” Mergaitės lygino savo tris kiaušinius, sakydamos, kad visi berniukų kiaušiniai konkursui netinka. Taip ir negalėjo susitarti, kuris konkursą laimėjo.

— Tai ką dabar darysim su tais kiaušiniais? — paklausė Linas.

— Gintas tegu savo kiaušinį padovanoja mamai, nes ji jam nupirko ir marginti padėjo. O aš. . . aš savo kiaušinio irgi pati nudažiau, tai kam nors padovanosiu, — kalbėjo Mirga.

— O mudu su Arūnu susikeisime kiaušiniais, — pasiūlė Živilė. — Mano gražiausias, o jo didžiausias!

— Tai gudruolė! Nori visą šokoladą suvalgyti, — pasakė Arūnas, bet ne piktai.

— Pusę tau atlaušiu, — nusišypsojo Živilė.

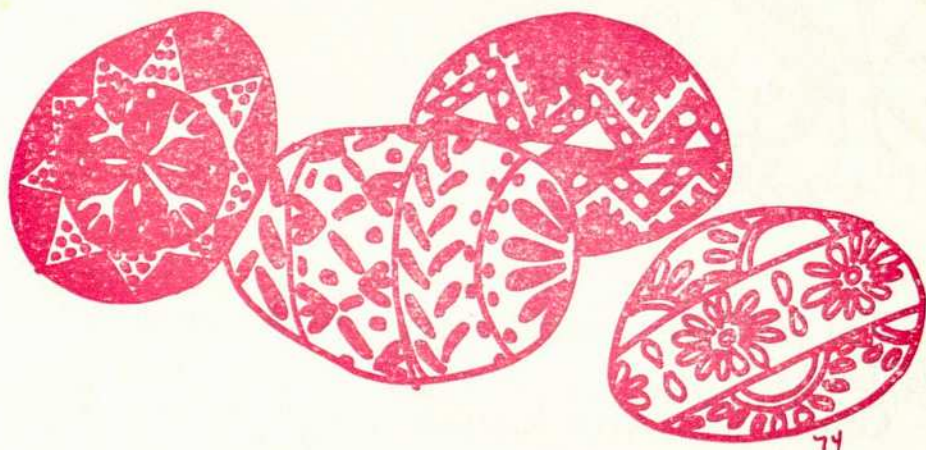
— O mudu ką darysim su savo mediniais kiaušiniais? — nusiminęs klausė Linas, žiūrėdamas į Daivą.

— Pasikeiskite vienas su kitu! — juokėsi Arūnas.

— Aš žinau! — staiga sušuko Mirga. — Einam aplankyti sergančius vaikus ligoninėj. Jiems galim padovanoti Daivos ir Lino medinius kiaušinius. Jie, tikriausiai, lietuviškų margučių nekad nematė. O šie ir gražūs ir nedūžta.

— Gerai! — pralinksmėjo Linas. — Ir savo žaislus, su kuriais nebežaidžiam, galėtume jiems nunešti. Aš turiu tokį medžiaginį kiškį, su kuriuo miegodavau, kai buvau mažas. . .

Visiems tas pasiūlymas patiko. Vaikai surinko savo žaislus ir nužygiavo į ligoninę.

PAKLYDĘS ERDVĖLAIVIS

IV

Linda Stačiokaitė

Zigmui ir Vytui gana gerai sekėsi kelias dienas. Juos gerai prižiūrėjo: davė skanaus maisto ir šiltą guolį. Nors narve gyveno, bet negalėjo niekuo kitu skųstis.

Tačiau, vieną rytą, jų narvo durys atsivėrė ir įėjo tas pats šuo, kuris pirmiau su jais kalbėjo. Įsidėjęs juodą karolį į burną, jis tarė:

— Mūsų vadai jau kelias dienas galvoja, ką su jud-
viem daryti. Mes jus stebėjome visą laiką specialiais foto-
aparatais. Jūs elgiatės lygiai taip, kaip mūsų darbo gy-
vuliai. Užtat nusprendėme, kad jūs darysit, ką jie daro.

Jam ką tik baigus, pro kitas duris įėjo didelis margas šuo, laikydamas dvejas odines vadeles. Jį sekė keturi rudi šunys, kiek mažesni už pirmąjį. Visi penki prisiartino prie narvo ir įėjo į vidų, kur Zigmas su Vytu nustebę žiūrėjo, kas dedasi. Du mažesni šunys pagriebė Zigmą, o kiti du, griebė Vytą. Jie taip stipriai berniukus laikė, kad jie nė pajudėti negalėjo. Tada margasis šuo užnėrė berniukams vadeles su kilpomis ant kaklo, suveržė ir susegė. Šunys liepė berniukams stovėti ant visų keturių.

Vienas rudas šuo prabilo:

— Jūs dabar priklausote mūsų planetai. Jūs valgysit, miegosite, ir dirbsite kaip visi kiti mūsų darbo gyvuliai. Jeigu gerai klausysite ir nedarysite mums jokio vargo, jūsų gyvenimas nebus labai sunkus. Bet jei bandysite pabėgti, griežtai nubausime.

Kadangi berniukai suprato, ką jis sakė, jie spėjo, kad ir jis turėjo karolį burnoje. Tas pats šuo paėmė vadeles ir vėl tarė:

— Gerai, dabar aš jus pristatysiu jūsų šeimininkams. Atsiminkit, ką sakiau ir gerai elkitės. Jeigu būsit klusnūs, būsit laimingi.

Perdavęs vadeles margam šuniui, rudasis grįžo prie savo draugų. Margas šuo, nutvėręs jas, išvilko abu berniukus pro duris į miestą. Jieėjo gana greitai kokią mylią ir pagaliau įsuko į vieno namo kiemą. Margas šuo pabeldė į duris vieną sykį, ir jas atidarė baltas šuo su juodom ausim.

— Sabal, sisareg edav! — pasisveikino.

— Akievs, ijoreg ekninimieš, — atsakė šuo, kuris laikė berniukus. Įsidėjęs karolį į burną, jis atsisuko į juos: — Kuris iš jūsų vadinasi Zigmas?

— Aš, atsakė Zigmas.

— Tu liksi čia. Tavo šeimininkės vardas yra Ėlak. Gerai klausyk ir daryk, ką tau sakys. Jei ištikimai tarnausi, būsi laimingas, — ir jis apsisuko eiti.

— Oi, prašau, prašau leist man pasilikti su Zigmu! — prašė Vytas. — Mes abu labai gerai klausysim, tik leiskit mums būti kartu! Mes nieko blogo nedarysim. Tikrai ne!

— Ne! — piktai suurzgė šuo, kuris jį vedė.

Jie vėl keliavo apie dvi mylias, kol pasuko į kitą kiamą. Šuo vėl pabeldė į duris ir išėjo tų namų šeimininkė:

— Sabal, sisareg edav!

— Čia bus tavo namai, — kreipėsi į Vyta šuo, duodamas šeimininkei vadeles. Tavo naujos šeimininkės vardas yra Ėdur. Žiūrėk, kad negirdėčiau jokių skundų apie tave!

Ėdur įsivedė Vyta į vidų ir, pasiėmusi karolį, pradėjo kalbėti.

— Šiandien galėsi pailsėti, kad rytoj geriau dirbtum. Tik nebandyk pabėgti. Mes visi apie jus žinom. Mūsų gerasis vadas mums viską papasakojo ir liepė gerai prižiūrėti.

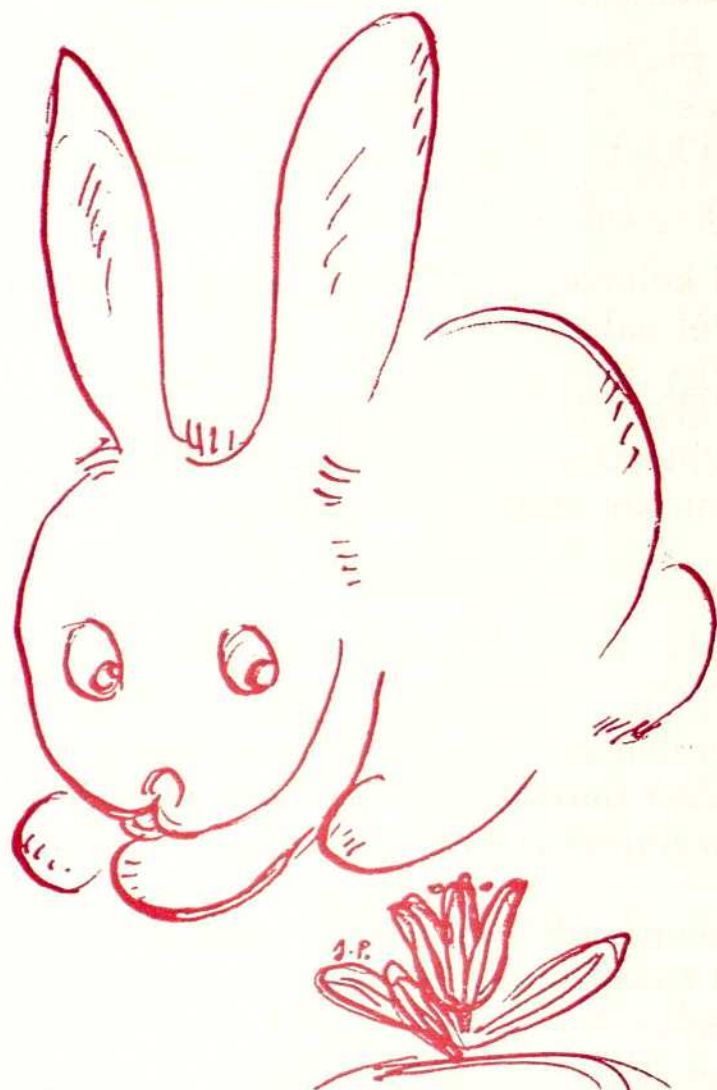
Vyto šeimininkė jį nuvedė į kampą ir paliko. Jis susiprato, kad turėjo miegoti. Jis buvo labai pavargęs, nes, ilgai nejudėjęs, šiandien tris mylias keliavo. Bet jis negalėjo užmigti. Kad juos nebūtų išskyrę! Dvi galvos vis geriau negu viena. O dabar, ką jie vieni bepadarys? Ko gero dar teks visą gyvenimą čia praleisti!

Ilgai, ilgai Vytas galvojo apie Zigmą, kol pagaliau užmigo, pats sau kartodamas: "Kas mums gali padėti dabar?..." O kaip Zigmui buvo, Vytas nė įsivaizduoti negalėjo.

(Bus daugiau)

ZUIKIS

Danutė Augienė

**Aš zuikelis Ilgausis —
Visko ir visur bijausi.
Skriaudžia mane vanagai,
Tankumynuose — vilkai.**

Mano kailis toks švelnutis!!
Perskeltos mano lūputės,
Kad juokiausī išdidžiai...
Bet tai buvo jau seniai.

Turiu aš dvi ilgas kojas,
Kopūstėliuose nakvoju.
Skrieju rytais virš kelmų,
Jei tik šunį pajuntu.

Manim knygas iliustruoja,
"Kiškiu-Piškiu" pravardžiuoja.
O bailiu, jei pavadina, —
Toks esu! Kas to nežino?

Strykt per pušį, per eglelę,
Kūliais sau vartaus pievelėj.
O morkiukų užsikandęs,
Miegu, akių nesumerkęs...

Kai pusnynai dengia žemę,
Badas zuikiam šonus remia.
Nei žolelės, nei lapelio,
Tik žievė jaunų medelių . . .

Užtai bara mus žmogus,
Sako: "Gyvulys bjaurus!"
Ir beširdis, toks ir toks,
Kam į sodą drįstu šokt?!

Tik Velykų kai sulaukia,
Visi myli ilgaausį:
Piešia, lipdo ir dainuoja
Apie zuikį ilgakoją.

Šoku, tad, ir aš smagus,
Juk Velykos greitai bus!

KODĖL KIŠKIAI IR KIAUŠINIAI?

Ar ne keista, kad kiškiai ir kiaušiniai yra surišti su Velykų švente? Kaip tai atsitiko?

Velykos — sena šventė

Dar prieš tai, kai krikščionys pradėjo Velykas švęsti kaip Kristaus prisikėlimo šventę, buvo kita, pagonių pavasario šventė. Tai buvo paminėjimas naujos gyvybės kovos ir pergalės prieš žiemą ir mirtį.

Žydai šventė Velykas pavasarį. Šia švente jie minėjo, kaip Dievas išgelbėjo žydų tautą nuo nelaisvės Egipte. Egiptiečius nubaudė, o žydus saugiai pervedė per vandenį.

Kiaušiniai ir kiškiai

Senovėje žmonės laikė kiaušinius ir kiškus pagarboje, kaip naujos gyvybės ženklus. Egiptiečiai, tūkstantį

metų prieš Kristaus gimimą, rašė savo raštuose, kad kiaušinis tai Saulės dievo dovana žmonijai. Jie taip pat pastebėjo, kad kiškiai vaikšto nakties metu, kai mėnulis šviečia. O mėnulis taip pat yra naujos gyvybės ženklas. Taip kiškiai ir kiaušiniai buvo surišti su pavasario švente.

Margučių atsiradimas

Krikščionys žinojo apie šiuos ženklus. Gavėnios metu, kada jie ruošėsi Velykoms, nevalgėdavo kiaušinių ir kitų maisto rūšių. Kiaušinis — naujos gyvybės ženklas, — buvo valgomas tik per Velykas, Kristaus prisikėlimo dieną! Kristaus prisikėlimas tai naujos gyvybės ženklas. Kristus nugalėjo mirtį ir davė žmonėms naują gyvybę.

Švęsdami Velykas, krikščionys ėmė kiaušinius dažyti ir marginti. Buvo įvairių papročių ir pasakojimų apie margučius. Vienas iš jų, — kad kiškiai atneša margučius nakties metu.

Lietuviškos Velykos

Kai lietuviai dar buvo pagonys, jie jau turėjo margučių dažymo papročius. Priėmę krikštą, jie tęsė kai kuriuos papročius ir surišo su Velykų švente. Martynas Mažvydas pirmas aprašė lietuviškus margučių dažymo papročius 1549 metais.

Lietuviai švęsavo Velykas labai iškilmingai. Jie išpuošdavo namus žalumynais ir margučiais. Margučiai kartais buvo kabinami ant medžio šakų, — atrodė kaip mažas margučių medukas.

Margučių spalvos turėjo tam tikrą reikšmę: juoda — žemė, žalia — pavasaris, geltona — javai, mėlyna — dangus, ruda — šviesa ir šiluma. Dažai buvo padaromi iš įvairių žolių, uogų, lapų ir kitų gamtoje randamų augalų.

Lietuviai naudojo du būdus puošti margučius įvairiais gražiais raštais. Paėmę jau nudažytą kiaušinį raštą išskusdavo peiliuku, arba ant nedažyto kiaušinio išvedžiodavo karštu vašku (vartodami virbalą ar adatą) ir tik tuomet dėdavo į karštus dažus. Vašku paliestos vietos išlikdavo šviesios, dažų nepaliestos.

Margučių dovanos

Per Velykas margučiai buvo duodami kaip dovanos. Krikšto motinos duodavo margutį savo krikšto sūnui ar dukrai. Močiutės dovanodavo margučius savo anūkams. Didesni vaikai, pirmą kartą patys išmarginę margutį, duodavo savo tėvams. Merginos duodavo savo gražiausiai išmargintą margutį tam jaunam vyrui, su kuriuo norėtų artimiau draugauti. Jei jis dovaną priėmė, reiškia, kad bus pora.

GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

I. 1. voverys, 2. pelėdos, 3. lėlytės, 4. antytės, 5. plaukas, 6. aguonos, 7. mašinos.

II. 1. kiaušinis; 2. po šlapiu.

III. DARŽOVĖS: žirniai, morkos, pomidorai, arbūzai, agurkai, salotos, bulvės, svogūnai, sietiniai, špinatai. VAISIAI: obuoliai, apelsinai, kriaušės, slyvos, vyšnios, žemuogės, mėlynės, avietės, agrastai, vynuogės.

IV. 1. pumpurai, 2. saulė, 3. vėjas, 4. čiulba, 5. alyvos, 6. augalai, 7. vaivorykštė, 8. lapai, 9. vandens.

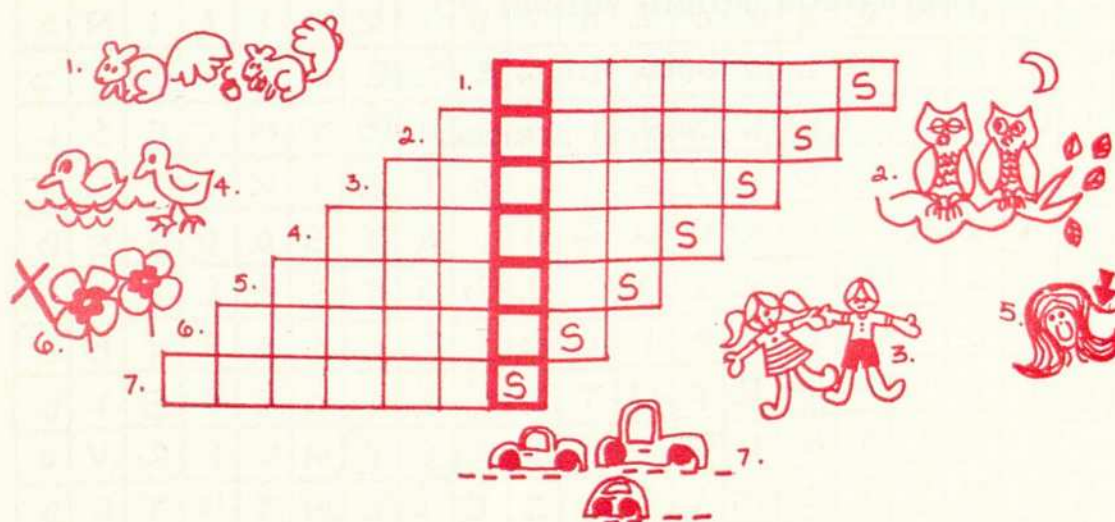
VI. 25!

I. SLAPTAS ŽODIS

(paruošė Rima Karosaitė)

Iš eilės surašyk, kas vaizduojama paveiksluose. Jei teisingai atspėsi kiekvieną žodį, sužinosi slaptažodį!

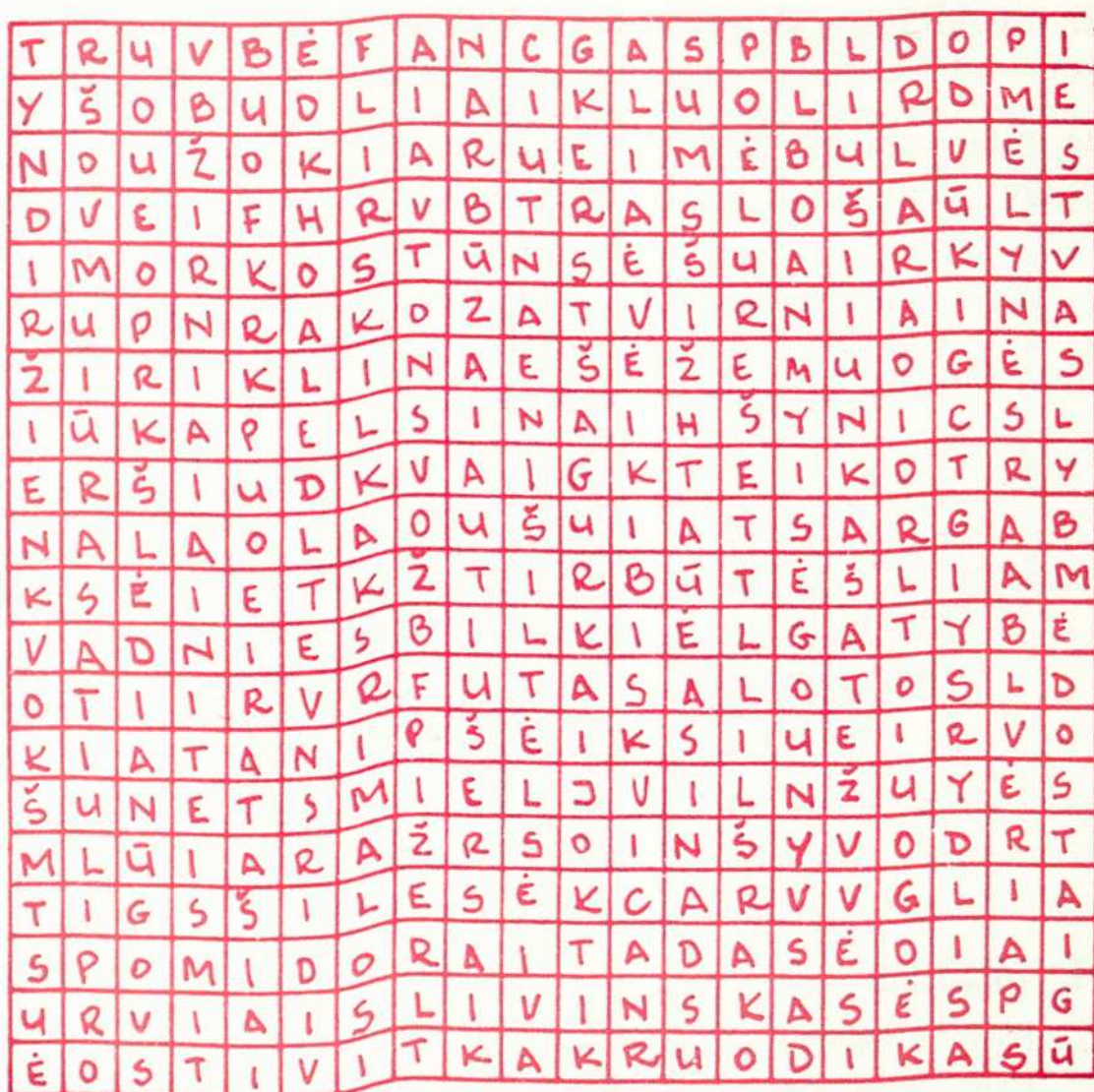
II. MĖSLES

2. Pra..... ledą, — randi sidabrą;
Pra..... sidabrą, — randi auksą.
2. Po koku medžiu kiškis slepiasi, kai lyja?

(Atsakymai psl. 22)

III. VAISIAI IR DARŽOVĖS

Ar žinai skirtumą tarp vaisių ir daržovių? Šiame kvadrata-
te slepiasi dešimt vaisių ir dešimt daržovių vardų. Bandyk
visus surasti. Kai rasi, vienoj eilėj surašyk visus vaisius,
kitoj — daržoves.

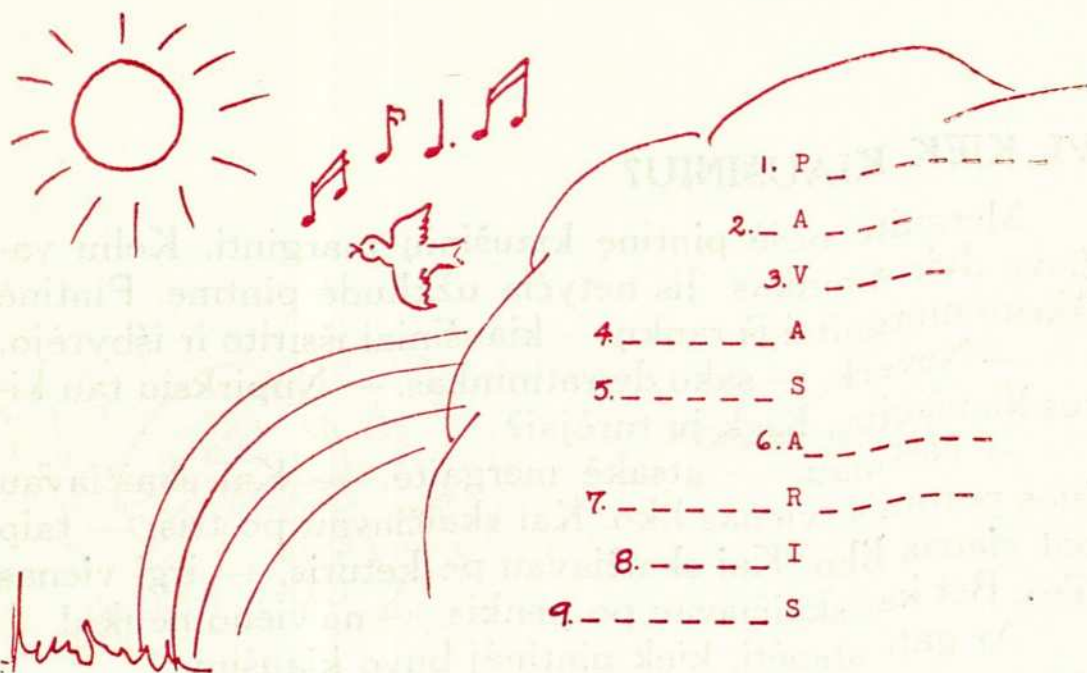

IV. PAVASARIS

(paruošė Algis Nausėdas)

Visi mėgstam pavasarį. Tai smagus laikas, kada oras atšyla ir vyksta įvairūs pasikeitimai gamtoje. Apačioj išrašyk žodžius, kurie nurodo:

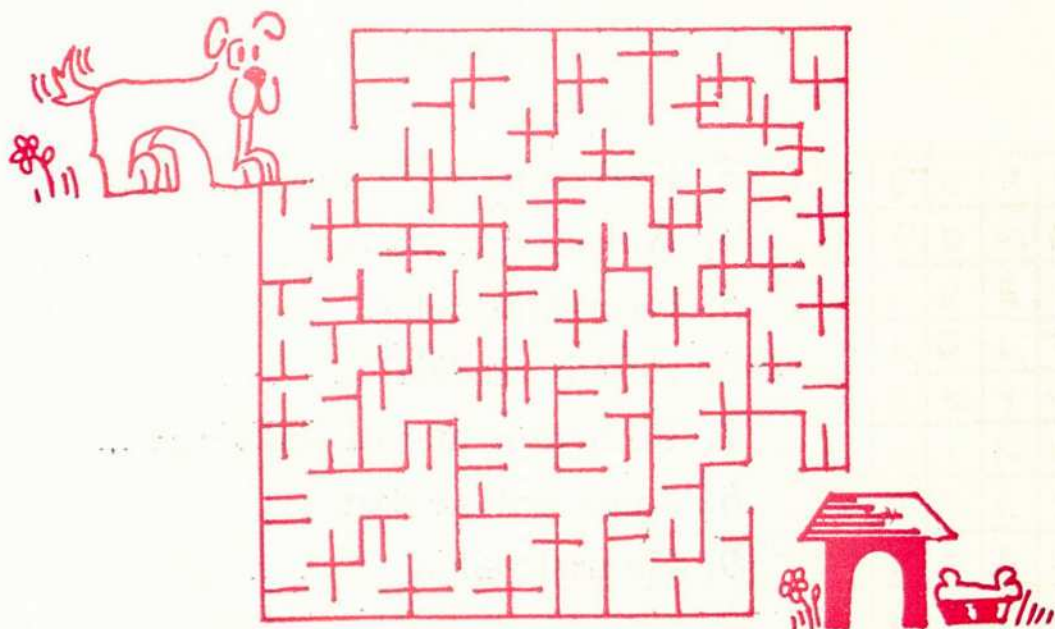
1. Dar neišsprogę lapai
2. Šviečia ir mus šildo
3. Kartais papučia vėsus
4. Anksti rytą paukšteliai
5. Pavasario gėlės
6. Žolė ir medžiai
7. Po lietaus matosi spalvinga
8. Auga ant medžių
9. Gamtai reikia

V. PADEK!....

(paruošė Rima Karosaitė)

Kudlius išėjo margučių ieškoti ir paklydo. Ar gali jį parvesti į namus? Tik skubėk, Kudlius labai išalkęs!

VI. KIEK KIAUŠINIŲ?

Mergaitė nešė pintinę kiaušinių marginti. Keliu važiavo dviratininkas. Jis netyčia užkliudė pintinę. Pintinė iškrito mergaitei iš rankų — kiaušiniai išsirito ir išbyrėjo.

— Neverk, — sako dviratininkas. — Nupirksiu tau kitus kiaušinius. Kiek jų turėjai?

— Nežinau, — atsakė mergaitė. — Kai skaičiavau juos poromis, vienas liko. Kai skaičiavau po tris, — taip pat vienas liko. Kai skaičiavau po keturis, — irgi vienas liko. Bet kai skaičiavau po penkis, — nė vieno neliko!

Ar gali atspėti, kiek pintinėj buvo kiaušinių?

GERASIS KIŠKUTIS

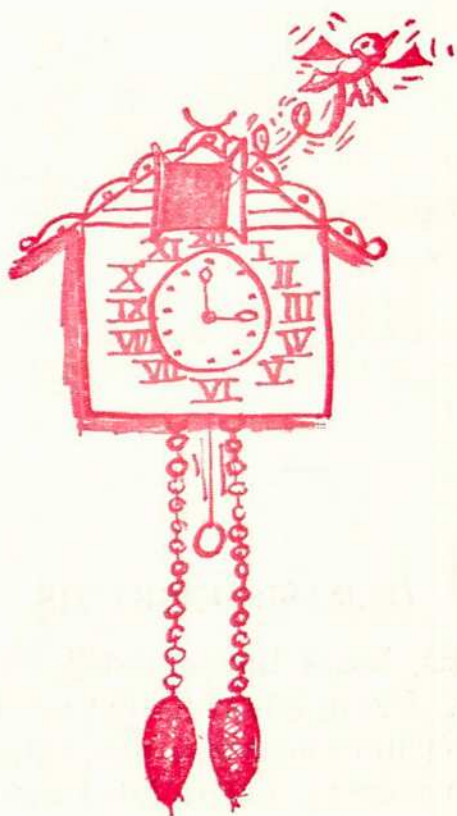
Gyveno kiškutis, kuris turėjo didelį lietsargį. Jis keliavo vienas per pasaulį. Užėjo smarkus lietus. Pas vienišą kiškutį subėgo daugybė žvėriukų pasislėpti nuo lietaus. Atbėgo meškiukas, du ežiukai ir voverytė. Labai, labai ilgai lijo. Žvėriukai po lietsargiu apšilo ir susidraugavo. Kiškutis nebebuvo vienišas. Jis turėjo daug draugų ir jam buvo linksma.

Godelė, 6 m.

Vilnius

Godelės piešinys

RAGANA REGINA

Vieną tamsią naktį Ragana Regina ant šluotos skrido į kaukių balių pas Raganą Rasą. Ten susitiko kitas savo drauges. Jos žaidė ir dainavo linksmas dainas. Po kiek laiko raganos pradėjo skristi namo. Bet Ragana Regina tik dainavo ir žaidė toliau. Pasidarė vėlu, ir Regina nutarė nebebaliavoti. Išgirdus laikrodį mušant dvyliką valandą, ji skubėjo namo. Grįžus negalėjo atsirakinti durų, nes paliko raktus pas Rasą ant stalo. Nuskridus pas ją, nerado jos namie. Nusiminusi Regina skrido aplink mėnulį milijoną kartų. Net ir dabar raganų naktį gali matyti ją aplink mėnulį beskraidančią.

*Daiva Kiliulytė, 6 sk.
Bostono lit. mokykla*

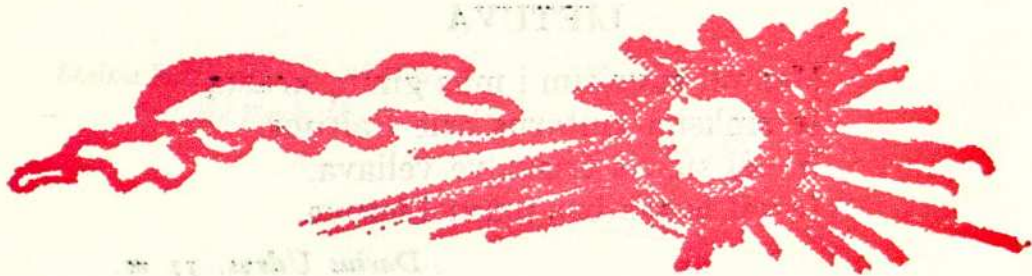

RAGANA SKUBA

Spalio 31 dieną ragana išvažiavo iš namų nusipirkti saldainių, kuriuos planavo vakare dalinti vaikams. Tą vakarą vaikai baladojo į raganos duris. Ji greitai išdalino visus saldainius ir, apie dešimtą valandą, jų pritrūko. Ragana išėjo nusipirkti daugiau saldainių, bet krautuvės jau buvo uždarytos. Žmonės iškišo galvas pro langus ir sakė: „Eik sau, mes miegam!“ Ragana ieškojo saldainių visą naktį. Neužilgo pradėjo švisti, o ragana nemėgo saulės. Ji greitai skubėjo namo. Parvažiavus nutarė, kad kitais metais nusipirks daugiau saldainių.

Rimas Kiliulis, 6 sk.

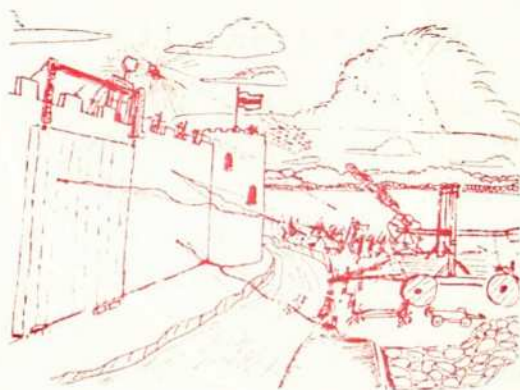
Bostono lit. mokykla

MALONI RAGANA

Buvo maloni ragana.
Ji labai mylėjo vaikus.
Kiekvieną dieną ji vaikams atneša daug dovanų
ir ji linki visiems gražių sapnų...

*Baltija Udrytė, 7 m.
Jackson, Mich.*

*piešinys Dariaus Udrio
Kryžiuočiai puola Medvėgalio pilį*

LIETUVA

Mes vėl sugrįšim į mūsų gimtą kraštą
Ir rinksim gintarus prie Baltijos.
Ir vėl sušvis trispalvė vėliava,
Ir vėl laisva bus mūsų Lietuva.

*Darius Udrys, 11 m.
Jackson, Michigan*

Lina Augiūtė
Chicago, IL

3 paveikslai

Daina Kazlauskaitė, 6½ m.
Orland Park, IL

NAUJOS KNYGOS

1983 m. JAV Švietimo Taryba išleido dvi puikias eilėraščių knygas vaikams. Abi išspausdintos M. Morkūno spaustuvėje Čikagoje.

Jono Minelgos

ŽIOGAS MUZIKANTAS

61 eilėraštis įvairiomis temomis prityrusio ir vaikus pažįstančio poeto, gausiai ir gyvai iliustruota Dianos Kizlauskienės, išleista dviem spalvomis, minkštais viršeliais.

Birutės Šlajutės-Nalienės

KALNŲ GĖLYTĖ

eilėrašciais nupasakota vaiko kelionė per gamtą su meškiuku. Lengvas ir grakštus eiliavimas, dailūs Dianos Kizlauskienės piešiniai, išleista dviem spalvomis, minkštais viršeliais.